

Abstrakt

Cílem této disertační práce je popsat, analyzovat a diskutovat vývoj prostorové dynamiky obyvatel v České republice mezi lety 1989 a 2007. Demografická struktura a migrace, dvě komponenty prostorové dynamiky obyvatel, jsou analyzovány ve dvou prostorových dimenzích, v gradientu město-suburbium-venkov a v regionálním rozlišení jádrových a periferních regionů, prostřednictvím kvantitativní analýzy, včetně gravitačního regresního modelu migrace. Analýza se zaměřuje především na vnitřní migraci jako hlavního hybatele prostorové dynamiky obyvatel. Zabývá se strukturou, determinanty migrace a jejím vývojem v čase a také jejími dopady na strukturu obyvatel v jednotlivých prostorových kategoriích. V disertaci je ukázáno, že suburbanizace se v poslední době stala nejdůležitějším faktorem ovlivňujícím prostorovou dynamiku obyvatel v České republice. Hlavním faktorem určujícím směr migrace je sociální status migrantů, zatímco jejich věk má pouze druhořadý význam. Nicméně, tím, že Češi nejsou příliš migračně aktivní, populační dekoncentrace dosahuje menších rozměrů a objemů než v západoevropských zemích. To vysvětluje, proč novodobé migrační trendy měly zatím jen malý měřitelný dopad na sociální a demografické struktury obyvatel jednotlivých prostorových kategorií.